

Medlem gjorde. Forslaget under Nr. 10 gaar ud paa en Medsættelse, om hvilken den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det i Virkeligheden var en Bevilling, der kun delvis blev nægtet, og jeg skal ikke modsætte mig det. Jeg har gjort det ærede Udvalg opmærksomt paa, at under en anden Konto i lignende Retning maatte Ministeriet ønske en Bevilling til 3die Behandling, som jeg haaber, at vi ville kunne enes om. Forslaget under Nr. 12 gaar ud paa at negte en Godtgørelse til Stiftamtmanden i Ribe. Det er ganske ekstraordinært, at man negter en saadan Bevilling. Man pleier ellers at antage, at en Embedsmand ikke ved Forslyttelse skal tabe i Indtægt. Den Paagjældende havde ment, at han kunde tage de Billaar for Alderstillæg, han havde som Amtmand paa Færøerne, over med sig paa Stiftamtmandsembedet i Ribe, men det kunde han ikke, fordi det er forskjellige Lønningslove, der have gjort sig gjældende, og det ikke udtryffeligt var forbeholdt som ellers ved Embeder af nogenlunde lignende Rang, at Alderstillæget skulde gaa over fra det ene til det andet. Nu har man indskrænket sig til at foreslaa, at den Bedkommende skulde stilles lige med, hvad han som Amtmand paa Færøerne oppebar i Alderstillæg, og det synes mig i høi Grad rimeligt at bevilge dette. Men det er det, som Udvalget ikke har villet gaa ind paa. Man har ikke foreslaaet at stille denne Embedsmand saaledes, at det skulde være ligegyldigt, om han havde været paa Færøerne eller ikke, saaledes altsaa, at han skulde have ført sin Ret til Alderstillæg umiddelbart over til Stiftamtmandsembedet i Ribe — det havde den Bedkommende ment at kunne kræve, men kunde ikke sætte det igjennem ved Domstolene —, men man har kun foreslaaet, at han ikke skulde blive ringere stillet, end hvis han var bleven i sit forrige Embede paa Færøerne, og det synes mig i høi Grad ubilligt at ville negte dette. Man pleier ikke at gjøre det. Hvorfor man gjør det her, kan jeg naturligvis ikke vide Noget om. Vædringsforslaget under Nr. 14 angaar nogle Medsættelser i Bygningskontoen til de kongelige Bygninger, særlig Christiansborg Slot og Kronborg, og jeg skal finde mig i disse Medsættelser. Men da den ærede Ordfører bebudede, at fordi man kommer for høit op

i Nar paa denne Konto, maatte han true med, at man til næste Nar vilde længere ned, maa jeg dog gjøre en Bemærkning om denne Konto. Det er vel jaendt, at Sædvanen efterhaanden er bleven, at de ekstraordinære Vedligeholdelsesudgifter ikke maa overstige 100,000 Kr., om end man undertiden har maattet give mere, fordi man har maattet erkjende, at det var umuligt at blive staaende ved dette Beløb. Men jeg har ligeoverfor det ærede Finantsudvalg godtgjort, at naar man lægger den ordinære og ekstraordinære Vedligeholdelseskonto sammen, kommer man til, at Statens store Slotsbygninger til Vedligeholdelse have et ringere Beløb, end den ordinære og ekstraordinære Vedligeholdelse kræver i Kjøbenhavn til Kommunens Skoler og offentlige Bygninger, og end private Folk almindelig paaregne til de Huse, de eie. Altsaa har jeg fuld Føie til at sige, at skal dette gaa i Vængden, udsætter man de vedkommende Bygninger for at gaa i Forfald. Det ligger i Sagens Natur, at Bygninger af dette Omfang og denne Betydning, og som ofte ere kun delvis beboede eller staa ledige i lange Tidrum, maa kræve større Vedligeholdelsesudgifter end andre. Derfor maa jeg meget advare imod, at man sætter sig fast i den 3de, at det er en Sum, man her hvert Nar skal bevilge, i Stedet for at tage Hensyn til de Krav, som reise sig fra Nar til Nar. Hvis man nemlig gjør det, vil man en Gang komme til det ubehagelige Resultat, at man bliver nødt til at punge ud med en stor Sum paa een Gang.

Forslaget under Nr. 16 har givet Anledning til en Del Forhandling. Det angaar Ansættelsen af en Konsulent i Hesteavl, og der er med Hensyn til denne Bevilling blevet nævnt fra flere Sider, at den Bedkommende skulde have været ansat tidligere, dog ikke i denne Egenkab. Han har været statslønnet, om jeg saa maa sige, men som Medhjælper for Hestekommissionen i Sylland. Naar man nu vil lade ham gaa over til at blive Statskonsulent for den svære Hesteavls Bedkommende, følger det af sig selv, at hans Medhjælpsvirksomhed maatte blive ved i Sylland, men man mente tillige at maatte give ham, forsaavidt man havde Brug for ham paa Øerne, Forpligtelsen til at overtage Konsulentvirksomheden for de